

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر پریشانی روانی، طلاق عاطفی و ناسازگاری زناشویی در بین زنان خواستار طلاق

محل انتشار:

سومین همایش ملی و اولین همایش بین المللی پژوهش و نوآوری در روانشناسی، با نگاهی ویژه بر درمانهای فراتشخیصی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نیلوفر دابوئیان - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، موسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان، بابل، ایران

امیرپاشا کاظمی - استادیار گروه روانشناسی و مشاوره موسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان، بابل، ایران

فاطمه هدایت زاده - استادیار گروه روانشناسی و مشاوره موسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر پریشانی روانی، طلاق عاطفی و ناسازگاری زناشویی در بین زنان خواستار طلاق بود. روش این پژوهش نیمه آزمایشی (پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل) است. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان خواستار طلاق شهر بابل در سه ماهه اول سال ۱۴۰۲ بودند که با شکایت ناکسندگی از وضعیت زندگی زناشویی به مراکز مشاوره و روان درمانی دارای مجوز شهر بابل یا به دفاتر مشاوره روانشناسی قوه قضاییه شهر بابل به منظور ارائه درخواست طلاق مراجعه کرده بودند. نمونه آماری با توجه به طرح پژوهشی (نیمه آزمایشی) ۳۰ نفر بصورت در دسترس و از بین داوطلبان انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شد. جهت گردآوری اطلاعات پژوهش از پرسشنامه های پریشانی روانی کسلر، بارکر، کوپ، اپستین، گروور و همکاران (۲۰۰۳)، طلاق عاطفی گاتمن (۲۰۰۸)، ناسازگاری زناشویی اسپانیر (۱۹۷۶) استفاده شد. درمان شناختی رفتاری در پژوهش حاضر با استفاده از پروتکل درمان شناختی رفتاری معرفی شده توسط باکوم، اپستین و لاتایلا (۲۰۰۲) اجرا شد. نتایج حاصل از تحلیل داده های مربوط به این پژوهش نشان داد که درمان شناختی رفتاری بر پریشانی روانی، طلاق عاطفی و ناسازگاری زناشویی در بین زنان خواستار طلاق اثربخش نیست.

کلمات کلیدی:

درمان شناختی رفتاری، پریشانی روانی، طلاق عاطفی، ناسازگاری زناشویی، طلاق.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928220>

